

visning til Landvæsenkommissionen: Lad det kun koste noget, saa gaa de ikke saa letsindig dertil. Det er ogsaa min Mening. Men desuden tror jeg nok, hvor daarlige Tiderne end ere for Agrarerne, at turde sige, at, er det ikke mere end højst 300 Kr., det drejer sig om, hvor der — og deri er det ærede Medlem for Fredensborg jo enig med mig — er Tale om en ekstraordinær Udvidelse af Forbudsomraadet, saa ere Betænelighederne ikke store. Det er jo ikke for at faa Forbud nedlagt overhovedet, at vi kræve dette. Det er kun for at faa en større Ret, end alle andre Mennesker ellers have, for at faa Lov til at gaa ud over det, som ellers anses for passende, at der kræves yderligere Bekostning. Der synes jeg nok, man kan taale det. Folk have jo Lov at slaa sig sammen, og det ikke blot Bønder og Fiskere, men ogsaa Godsejere. De kunne tage en saa stor Strækning, de ønske, blot de holde sig inden for det Distrikt, som overhovedet vedkommende Landvæsenkommission eller Overlandvæsenkommission har med at gøre, og er det end smaat for Agrarerne, maa man ogsaa erindre, at det visselig ogsaa er smaat for Stenfiskerne. Det ærede Medlem for Langeland har selvfølgelig Ret i, at der er mange andre Lodsejere end Grever og Baroner, men jeg tror ikke, der er nogen Greve eller Baron, som giver sig af med Stenfiskeri.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Guldbrandsen: Jeg skal oplyse paa given Anledning fra den ærede Ordførers Side, at der er nedlagt Forbud af Lods-ejerne paa Langelands Østkyst, og Beskyttelsesbæltet er i Almindelighed 200 Alen bredt, altsaa regnet fra Vandskellet, kan jeg vel sige, ved dagligt Vande. At den ærede Ordfører tør sige, at det ikke vedkommer den foreliggende Sag, naar jeg nævner, at de lollandske Stenfiskere gaa i Land paa Strandbredden og tage Sten der og bære dem ud i deres Baade, som ikke ligge langt fra Stranden, forstaar jeg egentlig ikke, for det er netop noget, som absolut maa komme ind under disse Foranstaltninger og vedkomme denne Sag. Hvor generende i det hele taget dette Stenfiskeri er for Langelænderne, vil ogsaa fremgaa deraf, at en æret Landstingsmand fra Øen har søgt Beskyttelse paa Øens Vegne mod Stenfiskernes Plyndringer, og der er for saa vidt fra Regeringen gjort Indrømmelser,

som Toldkrydserne have faaet Paalæg om i disse Farvande at holde Øje med disse Fiskere. Men det er jo kun en Villighed, der vises, og ikke andet. Det er et Vidnesbyrd om, hvor galt det er. Man sætter 4 Fods Dybde og lader dem sejle ind til Kysten paa 3—4 Alens Afstand nær, og saa kunne de gaa paa Land, uden at Folk paa Langeland ere beskyttede derimod; det er dog alt for galt. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg og specielt til den ærede Ordfører at tage dette Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse — jeg forudsætter nemlig, at den ærede Ordfører bliver Medlem af Udvalget. I øvrigt kan jeg billige Lovforslaget, men denne Bestemmelse i § 1 kunde jeg ønske forandret.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Jeg synes, dog, det ærede Medlem for Langeland maatte kunde indse, at det Forhold, at Stenfiskerne, enten det nu er Vælgere fra Maribo Amts 1ste Valgkreds eller andetsteds fra, gaa i Land paa selve den egentlige Strandbred og tage Sten der, falder hverken ind under den gamle Lov af 23. Jan. 1862, som kun taler om Forstranden, eller under vor Lov, som for alle andres Vedkommende end Ejerens ogsaa kun taler om Forstranden. Mod saadant Forhold havde man Beskyttelse længe før 1862, og det falder nu ind under Straffeloven, men det har ikke noget med denne Lov at gøre.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Svend Høgsbro: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling af et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg antager, at der er saa mange Medlemmer til Stede, at det nu kunde nytte at foretage Afstemning over Spørgsmaalet om det først paa Dagsordenen opførte Lovforslags Overgang til anden Behandling, hvad vi ikke tidligere havde et tilstrækkeligt Antal Medlemmer til at tage Beslutning om.